

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr. a treia-oraă 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În România:

la dnul Carol Schulder în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole, nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Un barbar.

Numele lui merită de sigur să fie ținut minte: îl chiamă Miksa Elek și de loc el este din Hădărău.

Hădărău este o comună gr.-or. din protopopiatul Lupșei, în comitatul Turda-Arieș. E o comună mică, dar mare e Miksa Elek din comună!

Ce-o fi visând el după prânzurile sale și în liniștea aerului de munte, cetind aprige coloane de ziare umplute cu cuvinte ungurești — va fi o morișcă grozavă de idei hunice, tătare ori turcești. Căci mare-i și capul lui Miksa Elek din Hădărău!

Dar' lui Miksa Elek nu-i place că, eșind din casă și moșie, dă cu ochii de Români, de popă român, dascăl și cantor român.

Miksa Elek este furios: „Peste o sută și cincizeci de mii de oameni în comitat, împregiurul meu și majoritatea se fie Valahi!? Ce prost este întocmită țeara aceasta! O se vedem însă până când, o se ved eu...”

Și Miksa Elek încalță ciobotele, probează zornăitul pintenilor (sună bine), rânjește și pleacă la — congregație.

„28 Maiu, va fi zi memorabilă în viața țerii mele, a comitatului și a mea!”

Miksa Elek intră radios în Turda, decis să comită o faptă mare istorică ori — o crimă.

Un om de-atâtea importanță își poate permite să facă în congregație o propunere ne bună, atât de ne bună, încât și mai mirat rămăi că presidentul congregației a putut-o pune la vot. Sub ochii celor cunoscători de legi legile sunt înfruntate și sdrobite sub picioare; complicitatea devine evidentă și dacă noi protestăm, ni-se zice că suntem agitatoři.

Românii din două comune, Ghiriș și Mischin, voiau să scape de cele 5% dare pentru școala de stat, deoarece ei susțin deja școale confesionale corăspunzătoare. Congregațiunea a luat hotărâri contrare protestelor și petițiilor acelor comune, pe care membrii români V. Suciu și I. Boeriu le susținuseră. Atmosfera pentru o acțiune contra noastră ra făcută prin aceste hotărâri.

FOIȚA „TRIBUNEI.”

Michail Cogălniceanu.

Răspunsul domnului Dimitrie A. Sturdza la discursul de recepțiune al domnului A. D. Xenopol.

La discursul de recepțiune în Academie al dlui A. D. Xenopol asupra lui Cogălniceanu, a răspuns dl D. A. Sturdza, distinsul politician și învățat român.

Reproducem și acest răspuns interesant:

Dl D. A. Sturdza a zis:

Sire!

Domnilor Colegi!

Legea Academiei cere, ca membrul nou ales să-și facă intrarea în sanctuarul nostru prin o cuvântare.

Bună și chibzuită este această lege.

Ca și în alte țeri și la alte popoare, Academia reprezintă și la noi impulsunea organizată dată activității științifice și muncii culturale a neamului. Pentru-ca această impulsione să fie însă rodnică, ea trebuie să se exercite fără întrerupere și fără privire către scurta durată a vieții omenești. De aceea, Academia se reînnoiește de câte-ori ea își perde un membru al ei. Întrarea în Academie a unui nou membru este deci cu drept cuvânt o zi de sărbare a institutului nostru. Cum

Și atunci se ridică Miksa Elek și socotind că-i cel mai bun lucru a face cu toate comunele din comitat și din țeară ce fac ori vreau a face în Ghiriș și Mischin propune: să rugăm guvernul ca în fiecare comună să înființeze școale de stat!

Fișpanul Geza Bethlen a pus la vot această propunere și ea s'a primit. Românii au părăsit demonstrativ sala congregației, pentru a marca că în fața astorfel de presupuneri și ei pricep că nu mai pot sta să se înțeleagă cu cuvântul...

Legile „patriei” ni-au îngăduit dreptul să ne putem ridica școale confesionale. În aceste școale ni-s'a introdus dela o vreme limba maghiară ca obiect de învățământ. Mai în urmă statul s'a ingerat și în administrația școalelor fixând maxime și minime de lefuri. Semnul a fost priceput. Barbari ca Miksa Elek, cu care blăstemul Domnului ne-a pus să locuim alături, încearcă a ne împovăra tot mai mult, cerând dela o comună să întrețină două școale.

Remediile legalnice în contra acestor încercări trebuie folosite toate. Precum au fost de voinici membrii români din congregație, așa vor fi și de aici înainte povățuind comunele, cum se se folosească de remediile ce le au. Ele trebuie să ceară însă și intervenirea autorităților confesionale.

Răul acesta este de altfel prea cronic, decât să credem în lecuirea lui liniștită. El va reveni mereu și tot mai rău. El are lipsă, ca întreaga situație, de o cură radicală.

Liga culturală. Alegerea comitetului central al Ligei culturale s'a făcut într'un chip care dovedește că congresul Ligei este perfect mulțumit de activitatea membrilor ce l-au compus și până acum. Continuitatea atât de necesară în conducerea Ligei este o garanție, că și în viitor ea va avea succese. Veseli de aceste prospecte trimitem felicitările noastre noului comitet central al Ligei.

Delegațiunile. Joi, după amiază, delegațiunea maghiară va asculta primul *exposu* al dlui Goluchowsky, noului ministru de externe.

Din Bucovina.

Cernăuți, 27 Maiu 1895.

(Starea dieceei. — Activitatea administratorului și a consistorului actual. — Viitorul poporului băștinăș).

„Gazeta Bucovinei” se ocupă în timpul din urmă de lățirea polonismului la noi în țeară, înșirând mai multe momente ale invasiunii acestui element periculos. Ea nu publică însă mijlocul cel mai însemnat al Galițienilor, spre a copleși această țerișoară, adevărat recrutația unei falange din sinul poporului băștinăș întru urmărirea unui scop împreună cu multă fală pentru națiunea polonă, pe altă parte cu multă rușine și durere pentru populațiunea indigenă. În următoarele vom căuta să depărtăm ceața lătită asupra abisului de care ne-au apropiat străinii și fiii nenorociți ai națiunii noastre.

E prea bine cunoscut, cât a ridicat nepotinciosul consistor actual prestigiul bisericii orientale față cu celelalte confesiuni.

Noi ne-am încrezut în viitor și ce să vezi? De ce cugeți mai mult, de ce pătrunzi mai adânc în firea lucrurilor de astăzi, simțеști tot mai aproape valurile unei catastrofe cumplite. Dacă ne uităm la starea dieceei de astăzi, aflăm un chaos întreg de felurite aspirațiuni, care ne insuflă din ce în ce mai mari nedumeriri.

Mulți se miră, cum de nu sporește și se întărește biserica orientală, ce fi grămadită și ghemuită tot mai tare de confesiunile străine.

Lucrul se pricepe foarte lesne; străinii au ideal și sunt organizați și întăriți prin credința în isbânda contra unei biserici, ai cărei capi nici n'au dreptul de existență reprezentând în gradul suprem o decadentă totală spirituală și morală.

Aș mai vorbi despre disciplina în diecesă, dar e superfluu căci nemulțumirea tuturor preoților cu starea actuală, e așa de mare, încât tare orbi trebuie să fie sultanii din reședința arhiepiscopicească din Cernăuți, dacă mai cred, că multă vreme vor mai ține sceptrul în mâinile cele înglodate.

Nu ne putem plânge, că suntem slabi la număr, avem și un fond religionar, avem, slavă Domnului, și o mulțime de legi, cari ne garantează o dezvoltare în toate direcțiunile.

Ce lipsește însă? Spiritul, spiritul care e în stare să alcătuească din materialul încă nestrictat o fortăreață, de care să se sfarme ori-ce încercare diabolică a Galițienilor fără de lege și fără de obraz.

Știm prea bine, că guvernul trebuie să considere cerințele unei populațiuni, care îi este supusă spre înflorire, dar' nu spre perire; și nici nu-i vina guvernului, că stăm astăzi astfel; cine o poartă, o știm toți foarte bine.

Prelații bizantini din Cernăuți plâng moartea metropolitului Silvestru, plâng, că n'au pe cine trimite în foc, pe când ei cu o peridie caracteristică s'ar ascunde pândind momentul în care s'ar pute încorona cu laurii învingătorului. (Vai vouă cărturarilor și fariseilor fățarnici, că voi curățiți partea din afară a păharului și a blidului, ear' din lăuntru sunt pline de răpire și de nedreptate. *Ev. Mat. c. 23.*)

Au și drept să plângă, căci bun și cu multă milă a fost înzestrat fericitul răposat, dacă a suferit împregiurul seu atâtea vreme plină de sgduiri și restriște astfel de sfetnici, cărora nu odată li-a adus aminte de cuvintele Mântuitorului: „Vai vouă cărturarilor și fariseilor, că voi vă asămănați mormintelor celor văruite, cari se arată frumoase pe din afară, ear' pe din lăuntru sunt pline de oase de morți și de toată necurățenia. Așa și voi vă arătați pe din afară drepti, ear' pe din lăuntru vostru sântеști plini de fățarnie și nelegiuire.”

Trebuie să mărturisim, că numai o putere supranaturală l'a putut susține pe metropolitul Silvestru în decurs de 15 ani contra împilărilor din partea veneticiilor și contra veninului șerpilor încalziți la sinul seu.

Dacă aruncăm o privire asupra legilor constituționale, trebuie să presupunem, că guvernul promovează interesul bisericii orientale. Acum este însă vorba, ce oameni află guvernul în sinul acestei biserici, cărora li-ar pute încrede destinele ei. Informațiunile trebuincioase se pot primi numai la fața locului, dela acei oameni, cari au avut ocaziune a petrece împreună haz și năcaz.

E adevărat, presidentul, contele Goës s'a fi întrebat, — precum se vorbește, — pe unii patroni ce ar avă de obiectat contra candidaturii vicarului general Arcadie Ciupercovici pentru scaunul metropolitan.

Patronii respectivi să fi exprimat numai îngrijirea lor față de etatea înaintată a sus numitului candidat.

Ne pare rău, că onorații patroni nu l-au informat pe presidentul contele Goës despre facultățile spirituale și morale, cari se recer dela un cap bisericesc, mai ales la noi sub triste referințe de astăzi, cauate prin

trifoliul (Călinescu-Bejan-Reus) nelegiuit, car este chemat a conserva și propovedul legea.

Noi din parte-ne l'am fi prezentat presidentului Goës epistola întâie către Timoteiu cap. 3. V. 1—8. Aceasta este cuvântul adevărat: De poștește cineva episcopie, bun lucru poștește. Dară episcopul trebuie să fie fără de prihană, bărbat al unei femei, treaz, prudent, cuviincios, vrednic de a învăța. Nedoritor de câștig neonest, neibitor de ceartă, negărcit..... Earăși trebuie să fie și bine încercat dela cei din afară, ca să nu cază în defăimare și în cursa diavolului.

Dacă a fost vre-odată sincer vicarul Ciupercovici, apoi a fost în ziua în care a primit conducerea dieceei; căci în deplină conștiință, că nu poate implini condițiunile recerute prin Sf. Scriptură, a declarat franc, că nu-l în stare s-l înlocuească pe răposatul Silvestru, și că numai Dumnezeu îl mai poate susține în fruntea dieceei.

Și noi suntem pe deplin convinși de aceasta și presupunem, că dacă nu l'a înzestrat Dumnezeu până acum cu darul și cu puterea de a lucra ceva pentru binele bisericii sau pe alt teren de ori-ce natură, nici nu e destinat de providență pentru un post de o însemnătate imensă sub referințele de astăzi.

Nedestoinicia și imbecilitatea sa și-a arătat o cinstuit vicar în timpul conducerii dieceei așa de evident, încât ar fi ridicol să ne mai ocupăm de persoana acestuia.

Spre ilustrarea celor zise vom înșira în următoarele numai unele fapte foarte caracteristice.

În prima linie nu putem retăce înrolarea întregului consistor sub stindardul Galițienilor uniți, a unor oameni, cari la fiecare ocaziune au căutat să degradeze în ori-ce mod tot pe actualii consilieri și să tragă în tină întreaga biserică orientală, a unor oameni cari au documentat de atâtea-ori și așa de clar, în numele și în interesul cărora au stîrnit atâtea discordie între dreptcredincioșii bisericii răsăritene.

Dovadă, că lipsă de spirit și bunăcuviință posedă atât actualul administrator, cât și fățarnica clică (Călinescu-Bejan-Reus) este și denumirea catichetului rutean dela gimnasiul din Cernăuți, Iwanowicz, ca referent în consistor.

La locul acesta, o mărturisim verde, că dorim și pretindem, ca limba ruteană să fie considerată de consistor, trebuie însă să exprimăm indignațiunea noastră, că miserabila clică n'a pus ca condițiune pentru ocuparea acestui post însemnat o experiență mai mare și de bună-seama și mai multe cunoștințe, de-

— El așterne la 1848 programul politic al Moldovei, având ochii sei ațintiți asupra viitorului ce se deschidea poporului român prin introducerea principilor liberale în forma lui de guvernament.

Cu inima învăpăiată de iubire de neam cu o cunoștință adâncă a istoriei și a drepturilor Principatelor române, cu o apreciere perfectă a pozițiunii și a viitorului lor politic el a scris la 1857, în tovărășie cu Constantin Hurmuzaki, memorabilul act al Unirii, votat de Divanul ad-hoc din Iași. El a fost eroul zilei, când acea adunare a votat desființarea privilegiilor de clasă sub impresiunea fermecătoarelor sale cuvinte: „scopul întrunirii noastre a fost să intrăm cu clasele și să eșim ca nație”.

El a rămas în tot cursul vieții sale luptător convins și energic al tuturor reformelor sociale, încât cu greu se poate distinge, cari chestiuni îl agitau mai tare, cele sociale sau cele politice.

Cogălniceanu a avut fericirea să lege numele seu de marea reformă agrară — de legea rurală. El a deservit actul cel mare al secularizării mănăstirilor zise închinat.

În aceste două acte se oglindește, ca în puține altele, marea deosebire dintre trecut și prezent, radicala deosebire dintre era reglamentului organic și era inaugurată prin faptele anului 1848, consfințită prin tratatul de Paris din 1856 și devenită o realitate prin toate întâmplările de atunci încoace.

(Va urma).

tovarășii sei începură lupta uriașă, de a reda șișei neamul românesc?

Michail Cogălniceanu a fost, între fruntașii acestei mari generațiuni, unul dintre cei mai de căpetenie. Puternic dotat de natură puternic s'a arătat în acțiunea sa. El nu a fost nici odată șeful unui grup sau al unui partid politic; dar' adese-ori el a influențat rînd pe rînd pe cei mai autorizați șefi.

Rare-ori omul poate depărta dela sine pasiunea momentului, aprinsă și împinsă de luptă, și Cogălniceanu avea conștiință, că cu toată superioritatea sa, el nu eșise în această privire din rîndul oamenilor; dar' Cogălniceanu, ca și tovarășii sei, știa să-și impună stăvilile și nu lăsa ca pasiunea să-i întunece vederea, până a-l face nesimțitor pentru interesele cele mari și permanente ale patriei.

Când un pericol național se iveau, când un interes general era la ordinea zilei, el uita ceriele și se svirlea ca un leu în luptă pentru moșie și neam

Faptele culminante ale vieții lui Michail Cogălniceanu coincid prin urmăre în mod natural cu faptele cele mari de redeșteptare și de progres ale poporului românesc însuși. La toate aceste fapte el a luat parte, și o parte însemnată, dând singur impulsionea pentru a lor îndeplinire, cuvântându-le lauda când erau deservite, împingînd necontent înaintea spre a recăștiga pentru națiune timpul perdut. El laudă în 1840 desrobirea Țiganilor, avînd în vedere liberarea peste un pătrar de secol a țerănimii, pe care el cu drag o numia talpa casei.

s'ar pute însă s'erba mai bine și mai demn o asemenea zi, decât prin rîndueala așezată a unei cuvîntări din partea celor cari primesc în sinul lor pe noul coleg!

Academia noastră a lăsat câmp liber acestor cuvîntări.

Domnia-voastră, venit în mijlocul nostru prin importante lucrări pe întinsul câmp al istoriei naționale, d-voastră ați ales spre cuvîntare lauda unui bărbat, care s'a ilustrat nu numai lucrînd să reînvie în timpurile noastre gustul studiilor istorice, ci ocupînd însuși un loc important în desfășurarea evenimentelor. În mijlocul cărora el a trăit.

Frumoasă intrare în Academie sub patronagiul lui Michail Cogălniceanu! Nimeni nu va pute zice, că laudându-l, ați cuvîntat o banalitate.

Michail Cogălniceanu a fost unul din luceferii neamului nostru, în ale științei, în ale țerii lucrări.

Înzestrat cu cunoștințe întinse, bărbatul politic a întrecut însă în cursul unei lungi și bogate vieți pe bărbatul științei. Știința nu a fost pentru Cogălniceanu țelul muncii sale; el a cerut științei numai un ajutor puternic, pentru a așeza pe temelii solide și trainice edificiul statului român.

E remarcabil, că începutul și sfîrșitul lui Michail Cogălniceanu sînt caracterizate prin scrieri istorice însemnate; în tinerețe el a expus pentru sine și pentru alții dreptul la viață al neamului românesc. Înainte de

moarte el a descris trei puncte luminoase din dezvoltarea culturală a poporului român în timpurile moderne. În amîndouă aceste scrieri dominează ochiul ager, inima patriotică și pana măiastră a bărbatului superior.

Michail Cogălniceanu a aparținut unei generațiuni, a cărei laudă vecinic va răsună în mijlocul neamului românesc. Născută în împregiurări apăsătoare și într'un timp de umilire și de degradare națională, neocupînd la începutul acțiunii ei o pozițiune socială influentă, nedispuînd v'odată de mijloace materiale însemnate, acea generațiune eșă atât de puternică din sufletul și din cugetarea națiunii, încăl ea, reprezentînd însuși geniul neamului nostru, a lucrat la redeșteptarea unui popor, care părea mai presus de putință omenească, și a devenit astfel fundatoarea statului român modern.

Diplomați consumați ai altor țeri, cu o experiență îndelungată în ale politicei, au considerat mult timp ca zadarnice silințele de a schimba starea caotică a lucrurilor în România și ca nerealisabil planul, de a înființa pe țărmlul stîng al Dunării-de-jos un stat bine și temeinic organizat. Încă pe la 1871 comitele de Prokesch-Osten zicea despre aceste năsuințe: „de vor reuși, aceasta va fi într'adevăr o minune”.

Dacă acest bărbat de stat, cunoscător profund al chestiunii orientale și martor ocular al întîmplărilor cari au tras după sine fundarea regatului grecesc, dacă el vorbea astfel nu sînt încă treacți două-zeci-și-cinci de ani, ce trebuiau să cugete bărbății de stat ai Europei pe la 1840, când Cogălniceanu cu

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“

ÎN SIBIU.

fundată în anul 1868

[963] 17—

asigurăză prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobili etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru termouri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1891 fl. 905,194.22	în a. 1870—1891 fl. 697,207.44
în a. 1892 „ 48,911.78	în a. 1892 „ 57,791.88
în a. 1893 „ 34,925.85	în a. 1893 „ 53,119.28
în a. 1894 „ 56,333.20	în a. 1894 „ 59,659.—
Suma fl. 1,045,365.05	Suma fl. 867,777.60

1,913.142 fl. 62 cr.

Conform bilanțului pentru 1894 fondurile de rezervă și garanție se urcă la
920.257 fl. 36 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslășiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu, (Strada Cismădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (H. Hermann), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

„FAGEȚANA“,

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII, CA SOCIETATE PE ACȚIUNI
în Facset (Banat)

acordă după depuneri spre fructificare de ori-ce sumă

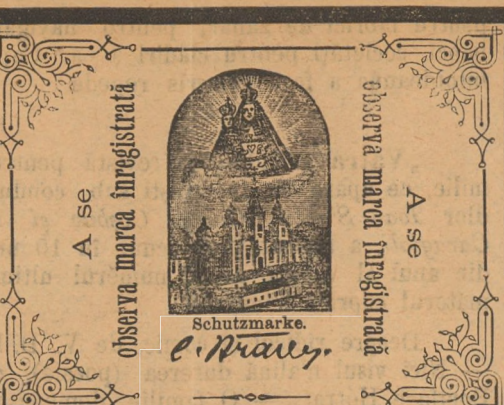
6% interese

la an, solvind institutul contribuțiunea după interesele capitalisate și ridicate.

Depuneri și ridicări se pot efectui și prin postă.

Direcțiunea.

[1504] 10—

PICĂTURI DE STOMAC MARIA-ZELL.

de un efect excelent la morburile de stomac,
un medicament indispensabil
de casă și popular demult cu-
noscute lalipsă de apetit, slăbirea stomacului, re-
suflare a miros greu, blesare, rigăleală
acră, colică, arsuri în gât, producere
peste măsură de flegmă, galbinare, greață
și vomare, căreia de stomac, scaun tare
și constipațiune.Și la dureri de cap, încălcarea peste
măsură a stomacului cu mâncări și beu-
turi, la limbrici, morburile de ficat și
hămorroidale un remediu vindecător
probat.La morburile numite, picăturile de
stomac Maria-Zell s'au dovedit de mulți
ani ca cele mai bune, ceea-ce confirmă
sute de atestate. Prețul unei sticle dim-
preună cu îndrumarea cum se folo-
sească 40 cr., sticlă dublă 70 cr. Expe-
diție centrală prin apotecarul Carol Brady,
Kremsier (Moravia). Cumpărătorii sunt
rugăți a fi cu precauțiune la marcă și
subscriere. Se se considere ca veritabile
numai astfel de picături, pe al căror
emballage e lipită o fașie verde cu cu-
vintele: „Garantez veritabilitatea“.Această fașie e provăzută și cu iscă-
litura mea. [28 5] 2 —28Picăturile de stomac Maria-Zell
veritabile se află în Sibiu: Farmacia
K. Müller, farmacia Aug. Teutsch;
Făgăraș: farmacia Pildner; Sighi-
șoara: farmacia F. Folbert, farmacia
I. H. Weber; Mercurea: farmacia
Alb. Zink; Cohalm: farm. erez. S.
Nagelschmidt; Sebeșul-săsesc:
farm. I. C. Reinhardt.

Tuturor industrișilor și economilor recomandăm

Cărbunii de Salgó-Tarján și Petrojeni

în bucăți, cubi și bucățele
excelent acomodați pentru încălzirea locomobilelor,
mai departe cărbunii nostri pentru încălzirea cazanelor.

Prețuri scăzute. Furnisare promptă și punctuală.

DIRECȚIUNEA

minelor de cărbuni de peatră dela Salgó-Tarján, societate pe acții.
Budapesta, V., Josefsplatz 14.

[1861] 3—8

PUBLICAȚIUNE.

Prin aceasta se deschide a XVIII-a

LOTERIE FILANTROPICĂ REG. UNG. DE STAT al cărei venit curat

este în urma p. f. decisiuni a Maiestății Sale apostolice ces. și reg. astfel de-a se
împărți, încât spitalul de copii al saraților din Pesta, reuniunea femeilor din Buda,
fondul pentru orfanii și vădulele funcționarilor reg. ung. lipsiți de mijloace, mensa
academica, orfelinatul de băieți din comitatul Trei-scaune, institutul de surdo-muți
din Cluj, școala de surdo-muți din Arad, orfelinatul Maria din Fiume se primească
fiecare câte una a zecea parte, ear' institutul Ranolderian de creștere și învățământ,
spitalul general din Nagy-Mihály, reuniunea crucea albă și institutul domnișoarelor
anglicane din Budapesta fiecare câte una a douăzecea parte.

Câștigurile fixate în număr de 3282

se urcă conform planului de sortire la suma de fl. 160.000 și anume:

1 câștig principal cu . . . 60000 fl.	2 câștiguri de câte . . . 2000 fl.
1 „ „ „ . . . 15000 „	4 „ „ „ . . . 1000 „
1 „ „ „ . . . 10000 „	20 „ „ „ . . . 500 „
1 câștig cu . . . 5000 „	50 „ „ „ . . . 100 „
1 „ „ „ . . . 4000 „	200 „ „ „ . . . 50 „
1 „ „ „ . . . 3000 „	3000 „ „ „ . . . 10 „

Sortirea se va face irevocabil la 26 Iunie 1895.

Un sort costă 2 florini v. a.

Losuri se pot căpăta: la direcțiunea loteriei în Budapesta (Pesta, oficiul de
vamă, mezanin), la toate oficiile de loterie, de sare și de dare, la cele mai multe
oficii de poștă, la „Merkur“ în Viena și la organele instituite pentru vânzarea acestor
sorturi în toate orașele și localitățile mai însemnate.

Budapesta, 17 Ianuarie 1895.

[1660] 5—6

Direcțiunea loteriei reg. ung. de stat.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI ȘI BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.Comande din afară
se efectuesc repede.Bilete de vizită
după plac și cerereMare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNET“ ȘI A „FOII POPORULUT“.

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.